

Joana Serrat: 'crit de guerra' d'Espriu

"Cançó de la mort callada" és el poema que ha versionat

Hem parlat amb la cantautora vigatana perquè valori la seva aportació indie-folk a *Celebració de la roda del temps* (EDR Discos, 2013), que podreu adquirir amb el número de juliol de la revista i que estrenem avui a Enderrock.cat.

Joana Serrat Foto: Juan Miguel Morales

ENDERROCK: De quina manera has encarat la revisitació de "Cançó de la mort callada"?

Joana Serrat: Ara estic immersa en la composició de nous temes i crec que ha influït en la musicació del poema. D'alguna manera l'he encarat a la sonoritat del nou disc, que entro a gravar al novembre. Vaig llegir el poema i em va fascinar. A partir d'aquí el vaig dur al meu terreny buscant una cançó amb intensitat i amb èpica per ressaltar el que em semblava el crit de guerra d'Espriu. Volia fer èmfasi en la fatalitat que és perdre una llengua i cultura i volia remarcar-ne la força i no deixar en silenci el dolor d'Espriu.

EDR: El poema és potser un dels que té més ritme a l'hora de recitar-lo, i per tant també per versionar-lo. Què en penses?

J.S: Per a mi ha estat d'inspiració fàcil. De seguida em va conduir a un paisatge sonor i vaig tenir la idea de la producció molt clara. Quan la tocava a casa amb la guitarra acústica ja sabia quin havia de ser el marc de la cançó. En coherència amb l'estil de les meves noves composicions vaig tenir clar que havia de gravar-la als Dakota Estudios d'Eduardo Martínez (Partido, Clem Snide) juntament amb alguns dels meus músics, en aquest cas Guillem Plana (guitarra) i Marçal Ayats (xel·lo).

EDR: Què és el què et transmet el poema d'Espriu?

J.S: Em transmet força i tristesa alhora. El trobo un poema brillant. El vers 'pur silenci el meu dolor' és d'una claretat esfereïdora, crua i aspra: el fet d'assumir que arribarà un moment en què, ja no només la pròpia carrera artística, sinó que els teus sentiments no es podran llegir perquè la llengua haurà mort, colpeix profundament. Sents l'angoixa del buit. Espriu és un mestre entrelleçant el pla intel·lectual i el pla comú; és un dels grans poetes del nostre país. És contundent, brutal, alhora que emocional. "Cançó de la mort callada" aparentment parla de resignació i d'acceptació de la mort de la cultura catalana, però el poema està traçat de tal manera que provoca la reacció contrària: rebel·lar-se.

EDR: Creus que musicar la poesia d'Espriu la fa més entenedora?

J.S: La música permet donar el punt de vista de cadascú sobre uns mateixos versos. Hi intervenen les textures, les melodies, la interpretació, els ambients, per crear una imatge, una fotografia sonora. Quan musiques un poema dones clarament el teu punt de vista sobre la interpretació del text. A partir d'aquí, pot ser més entenedora, però això no garanteix que sigui fidel al que el poeta volia comunicar.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=VggvJlu4V7c>